

K § 19, odst. 1 uherského ministerského nařízení č. 4790 z r. 1917. Podmínky pro vyměření pojistných příspěvků z moci úřední. Podle § 19, odst. 1 až 3 nař. bývalého uh. min. v Budapešti čís. 4790/17 »vzve Zemská úřadovna pro dělnické pojištění každoročně majitele podniku zařazeného do úrazového pojištění a povinného platiti příspěvky, aby za účelem předpisu úrazových příspěvků nejpozději do 14. ledna předložil výkaz o započitatelných platech v určitém roce vyplacených, a to způsobem, jak bude nařízením ministerstva sociální péče stanoven. Při tom stanoví majiteli podniku, který v označené lhůtě vůbec neučiní zadost této své povinnosti, Zemská úřadovna pro dělnické pojištění započitatelnou mzdu na základě údajů, které jsou jí k dispozici.

Nepřijme-li Zemská úřadovna pro dělnické pojištění majitelem podniku předložený výkaz za základ výpočtu, vyzve, ustanovíc preklusivní lhůtu, majitele podniku, aby provedl opravu neb výkaz doplnil. Proti majiteli podniku, který v určené lhůtě neučinil zadost vyzvání v příčině opravy nebo doplnění výkazů, použije se právních následků v předešlém odstavci stanovených.

Majitelé podniků zařazených po všeobecném vyzvání mají býti vybídnuti po zařazení, aby výkaz předložili.«

§ 16 nař. stát. poj. ústavu v Budapešti z 20. prosince 1917, č. 131.001, kterým bylo prováděno min. nař. č. 4790/17, předpisuje, že Krajská pokladnice (Zemská úřadovna) vyzve každoročně do 5. ledna maj. podniků do úraz. pojištění zařazených k placení příspěvků povinné, aby přesně, vyplníce předepsané tiskopisy, zaslali mzdové výkazy o započitatelných mzdách v účetním roce vyplacených a že vyzvání provede se současným zasláním tiskopisů doporučeným dopisem.

Z těchto předpisů se podává, že preklusi, stanovenou § 19, odst. 1 uherského ministerského nařízení č. 4790 z r. 1917, může úřad vysloviti jen tehdy, jestliže majiteli podniku zařazeného do úrazového pojištění dostalo se vyzvání, aby předložil výkaz o vyplacené mzdě tak, jak předpisuje § 16 nař. státního pojišťovacího úřadu z 20. prosince 1917, č. 131.001, tedy, byly-li jemu zaslány současně předepsané tiskopisy.

(Nález Nejv. správního soudu ze 17. září 1926, č. 18.688/26.)

Péče o válečné poškozence.

(Sděluje dr. J. Tučný.)

Důchod sourozenců. Ustanovení § 25 a) zákona z 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., nezakládá pro sourozence osoby v § 20. cit. zák. uvedené, právního nároku na přiznání důchodu, a to ani, když jsou splněny podmínky tam uvedené, jelikož zákonodárce v případech, v nichž udělil ministerstvu sociální péče zmocnění k povolení důchodu nebo k jinému opatření na prospěch určitých osob, nechtěl osobám těm přiznati subjektivní právní nárok, nýbrž zamýšlel poskytnouti ministerstvu toliko možnost a právo, aby v jednotlivých případech podle volného uvážení okolností přirkl důchod, který podle zákona by jinak nepříslušel.

Stanoví-li pak zákon určité podmínky pro přiznání důchodu, jako zvláště v § 25 a) cit. zákona, o sourozencích jednajícím, určuje tím toliko, za kterých předpokladů je úřad oprávněn zmocnění jemu daného použití, nestanoví však podmínky pro vznik nároku.

Správnosti názoru tohoto svědčí také důvodová zpráva k vládnímu